

ואמר אבא זצ"ל כך: אמנם כן מי זה בא בסוד קדושים לדעת מה חשב הרב עד אשר ענה „מוחל“! אבל יש לי השערה על זה, ואולי נכונים הדברים, והוא: שלא כדרך העולם כשאחד מזיק לחבירו בשוגג ומבקש ממנו מחילה — הנה מיד אומר הניזק „סלחתי“, ואחרי זה [אחר המחילה כבר] כשהוא מתכוון בהיזק, חוזר וניעור בלבו קצת טינא על חבירו, ומתחיל לשום את היזקו, ובלבו פנימה מהרהר על דבר מחילתו הפזיזה...

משא"כ אצל הרב זיע"א: הוא התבונן היטב בכמות ואיכות ההיזק שעשיתי לו: כוס יין, וצריך לכבס את המפה, והטירחה של הכביסה מחדש שתהי' לבת, ואחרי שהי' ברור לו לגמרי כל מהות ההיזק — אז אמר בלב שלם: מוחל!

כך נסיתי להסביר לעצמי את הדברים, אמר לנו אבא זצ"ל.

וברוך היודע!...

אמר החכם
13676

* * *

רש"ש!...

כמדומה שאבא זצ"ל אמר פעם בשם מרן הגרי"ז זיע"א: „אלע גוטע הערות טרעפט מען אין רש"ש! [כל ההערות הטובות מוצאים ברש"ש!...]“

אמר החכם
13676

* * *

קבלת יסורים...

אבא זצ"ל סיפר, שפעם אחת, אחרי שהרופא טיפל במרן הרב דבריסק זיע"א, כשיצא לחוץ אמר לבניו של הרב: —

בתורת רופא יודע אני כמה גדול הוא כאב היסורים שיש עתה להרב, ואם היו מחלקים את היסורים שלו לכמה אנשים — הי' כל אחד מהם יוצא משיווי משקלו ע"י החלק בלבד שהי' מקבל.

ועתה — המשיך הרופא — הביטו אל פני הרב, באיזו שלות נפש, ומאור פנים, הוא יושב, כאילו אין היסורים שלו!...

לית דין בר אינש!...

* * *

„והאלקים יבקש את נרדף“!...

שמעתי פעם מאבא זצ"ל: הנה אין צריך לומר עד כמה לא היתה דעתו של מרן הרב דבריסק זצוק"ל נוחה מפלוני אלמוני, ועם כל זאת אמר פעם הרב זיע"א: מה היא הסיבה שהנ"ל הצליח?